«Lo Rei Micomicó»: sàtira antimonàrquica d'Abdó Terrades

El darrer acte programat dins el marc del IV Festival de Música de Vilabertran anirà a càrrec de Taller de Teatre. El grup figuerenc interpretarà l'obra d'Abdó Terrades «Lo Rei Micomicó», a la Plaça del Fort del Conjunt Monumental, el proper diumenge 30 a dos quarts d'onze de la nit.

L'Abdó Terrades i Pulí nasqué a Figueres l'any 1812 i morí exiliat a Medina Sidonia l'any 1856. Estudià a Perpinyà i cap a l'any 1840 es traslladà a Barcelona on desenvolupà tota la seva activitat política consagrada a les idees liberals especialment la republicana. En defensa d'aquestes idees escrigué una obra teatral (amén d'altres col·laboracions en periòdics de l'època com «El Republicano») titulada «Lo Rei Micomicó».

Terrades fou escollit diferents vegades alcalde de Figueres i sempre, per les seves idees, en fou destituït. Participà en diferents moviments revolucionaris, dels quals molts cops fou instigador, que li costaren diversos exilis en un dels quals morí. Escrigué també una novel·la en castellà, «La esplanada» i traduí la «Història popular de la revolució francesa», d'E. Cabet.

Abdó Terrades estrenà la seva obra teatral «Lo Rei Micomicó» l'any 1838, època en que el Teatre Català havia obtingut ja una gran popularitat gràcies sobretot als sainets, polítics i d'altres, que escriu Robrenyo, l'autor més popular d'aquesta època. Terrades per tant es val del medi més eficaç que té a les mans per arribar al públic (pensem amb un paral·lelisme actual equivalent a la televisió) per difondre la seva ideologia, i ho fa imitant en la forma, que no el contingut, a l'autor de moda en aquell moment; en tot Terrades demostra un bon coneixement de la mecànica teatral i introdueix alguna novetat: «Lo Rei...» és la primera obra teatral catalana que consta de dos actes.

En canvi el llenguatge de Terrades és més aviat pobre. Escrita en vers, i amb totes les incorreccions lingüístiques pròpies de l'època, l'autor ja s'encarrega d'anunciar en el pròleg que *«En la present composició se han empleat alguns termes ampurdanesos, per passar l'essena en lo Ampurdá, y perque lo autor no sap altre llenguatge que lo que's parla en aquell pahis»*, la qual cosa no és pas certa car la seva novel·la és en castellà, i després de la seva estada a Perpinyà afirma que *«Vaig aprendre la llengua francessa que m'era més familiar que el castellà»*.

En el pròleg de la seva obra Terrades té bona cura de donar «una breu notícia» sobre el rei, que ell afirmà és un personatge real que viu a Figueres, el qual *«se creà en son imaginació un regne ideal que anomena la "Micomiconia" y ell se feu Rey Micomió encantat (...) Se digué enamorat y demostrà estarho deveras, de una vella pobre que viu en un casot del arrabal de Llagostera (...) Vingué per fi lo dia destinat per lo desposori del Rey ab la que fou feta al mateix temps Emperatriu Justa Cent i tresana, cual acte es lo que he procurat reproduir en la present comedia»*.

El que és més probable però és que aquesta sigui una excusa i justificació de l'autor degut a que en l'època hi havia una estricta censura de teatres que no hauria permés un atac tan directe a la monarquia com el que conté el seu text.

Aquesta serà doncs l'obra que Taller de Teatre farà pujar a l'escenari de la Plaça de Vilabertran, respectant-la en la seva totalitat i afegint-hi unes escenes a manera de pròleg i d'epíleg per tal de situar l'obra, l'autor i la seva època. Unes escenes que recullen passatges de la biografia de Terrades, o de fets històrics que inspirà com la manifestació que recorregué els carrers figuerencs un diumenge de l'any 1842, on es cantà el popular himne «Cançó de la Campana» tot homenatjant l'autor i donant visques a la República.

En el programa de mà de l'espectacle, Taller de Teatre ens diu: *«L'extensíssim material dispers que poguèrem recollir hauria pogut donar lloc a un espectacle molt més llarg i complexe. Però no era pas aquest el nostre objectiu. Pensàvem que no és feina del Taller de Teatre fer la labor d'un llibre d'investigació. El nostre únic propòsit era donar uns senzills breus apunts com a punt de partida que alhora fossin "teatrals" i "teatralitzables». Som conscients que manquen molts aspectes, alguns molt importants (la relació de Terrades amb Monturiol), la influència cabetiana, etc., però és a partir d'aquí que l'espectador ha d'iniciar el coneixement del personatge i el seu temps. La missió del Teatre ha conclòs»*.

Més de vint actors reencarnaran des de l'escenari a quasi els cinquanta personatges que cent-cinquanta anys enrera visqueren al costat de Terrades o en la seva imaginació per tal de donar a conèixer la seva obra i situar l'autor en el lloc que es mereix.

Samsó Oliver

Tero i Llach

JJ.MM. de Figueres, dintre dels actes paral·les al Festival Internacional de Música, ha ofert el recital de cançó de Josep Tero i Lluís Llach.

Josep Tero, de l'Escala, canta des de molt jove. Des d'abans d'acabar el batxillerat a Figueres a l'edat reglamentària. Juntament amb el duo Eugènia Sala i Pilar Eras, al grup **Indika** o per separat, són amb tota seguredat les veus que més escenaris empordanesos han trepitjat, des de la dècada anterior. No fa pas gaire temps que ha pres la decisió de dedicar-se full time a l'ofici de cantant, i aquest recital a Vilabertran és una mostra del considerable nivell artístic assolit. Amb cançons lligades especialment a la temàtica empordanesa —l'avi Xaxo, els Aiguamolls, el fenòmen turístic, la cançó popular marinera, etc—, algunes vegades elaborades a partir de poemes de Mª Àngels Anglada, ha sabut trobar la identificació amb el país, o sigui, amb l'auditori, amb el qual crea immediatament els lligams suficients pei a imposar-se i deixar discórrer el missatge sincer dels temes, a vegades festiu, més sovint crítics de la situació present. Josep Tero sap estar com el millor professional a l'escenari, i es fa amic del públic a partir de la feina ben feta com a cantant i de la sinceritat en l'actitud.

Quant a Lluís Llach, tot el que poguem dir del recital que oferí serà reiteratiu. Si Josep Tero és a l'etapa de recerca i troballa d'identificacions de la realitat, projectades «en art ben acordades» cap el públic, Llach, a força de l'èxit assolit, ja fa temps que s'ha convertit ell mateix en una identitat-pedra de toc de la interpretació artística de l'esdeveniment. Està en l'estadi des del qual el geni li té permès d'anar directament al gra, imposar-se i oferir la puresa del misatge clar i diàfan.

J.F.

CELLER COOPERATIVA E S P O L L A

Venda de vi a granel i embotellat
EMBOTELLAT:
Blanc, Rosat, Negre
NOVETAT:
Blanc Marinada
ESPECIALITAT:
Garnatxa
Obert tots els dies de dilluns a dissabte. Diumenges i festius només al matí de 9 a 1.
Ctra. La Jonquera a Roses
Tel. 56 30 49 - 56 31 78
ESPOLLA

c/. Besalú, 9
FIGUERES
Tel. 50 37 10
GROG
LLIBRERIA
— **Narrativa**
— **Filosofia**
— **Història**
— **Arquitectura i Urbanisme**
— **Gastronomia**
— **Literatura infantil**
— **Viatges**

LLIBRERIA - PAPERERIA
masdevall
RAMBLA, 18
VILAFANT, 1
TELEFON 50 02 27
FIGUERES